

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Ügyvédek dolga.

A budapesti ügyvédi kamara ezuttal nem igazolta azt a jó véleményt, amely a közvéleményben e magas színvonalu intézményről meggyökeredzett. A kamara kicsinyes és igazságtalan volt Farkasházy Zsigmonddal szemben, a kiben ügyvéd létére volt annyi bátorság, hogy elismerje, hogy tisztességtelen kollégák is vannak, akiket meg kell rendszabályozni.

A kamara ebben súlyos támadást lát az ügyvédi kar tekintélye ellen, a kamara nem tartja szükségesnek, hogy a kliensfogó, embernyzó, uzsoráskodó, ügynökösködő, szövetkezeti rablóhadjáratokat folytató ügyvédeknek bántódása essék, a kamara „erkölcsileg” nem vállal szolidaritást Farkasházyval. Elég szomorú!

Ugy látszik, a kamara vezetésében tultengenek az olyan fiskálisok, akiknek ekzisztenciáját károsan érintené a megrendszabályozás. Ezek az urak többet ártottak az ügyvédi tekintélynek, mint tíz Farkasházy.

Ahelyett, hogy megvizsgálták, tanulmányozták volna az indítványt, amely hivatva van egyaránt szolgálni az ügyvédi kar s a közönség érdekeit, pálcát törtek fölötté, Farkasházy becsü-

letes intencióit lebecsmérelték és ki-sütötték azt a jezsuita rosszhiszeműséget, hogy Farkasházy ártott az ügyvédi kar nimbuszának.

A kamara struccai nem akarják meglátni azt a sok gazságot, melyet széles e hazában rendszeresen követnek el ügyvédek. A szegény, kezdő fiskálisok tisztességtelen versenyét, a szövetkezeti ügyészek rablóhadjárait, az uzsorások ügyvédeknek csalafintaságait, a törvényesen védett visszaélést a törvénytudatlansággal, a perköltségek tisztességtelen szaporítását.

A kamara minderről nem tud semmit. A kamarának csak a nimbuszért fáj a feje.

Méltán megdöbbenhetünk e vakság és elfogultság felett. Az eladósodott Budapestnek, de az eladósodott Magyarországnak is egyik rákfenéje a rosszhiszeműség és kapzsiság az ügyvédi gyakorlatban, számár az, aki ezt kétségbe vonja. S az ország első ügyvédi kamarája nemcsak hogy nem tesz semmit a visszaélések korlátozására, de „erkölcsileg” sem azonosítja magát a purifikáló törekvással. Ez erkölcs-telenség.

Ha a kamara vezetésége a felháborodott budapesti fiskálisok terrorizmus folytán nem merte akceptálni

Farkasházy indítványát, ha attól félt, hogy ki fogja őket buktatni az a többség, amely ellen az indítvány irányul (elég szomorú, ha ezeké a többség), azért még nem kellett volna megbélyegezni ezt az indítványt. Ilyen nyílt színvállásra, ilyen nyílt pártolásra, a közre kártékony ügyvédi gyakorlatnak nem volt szükség. Elintézhették volna simábban is, orditózás nélkül is. De nem. A kamara vezetősége fél az élősdiskálisok lármájától s prédául dobja oda neki Farkasházyt.

Azonban száz és ezer kamarai vélemény és határozat nem változtatja meg a közönség véleményét, amely Farkasházynek nemcsak hogy igazat ad, de sokkal radikálisabban szeretne fellépni az ügyvédi visszaélésekkel szemben. S ennek el is fog jönni az ideje.

Lám, mennyivel hasznosabban csinálják az ügyvéd urak, mint az ujságírók. Ha a sajtó visszaéléseiről van szó, az ujságok per longum et latum, pro és kontra tárgyalják az ügyet s magyarázzák a közönségnek, hogy visszaéltek a pennával. Az ügyvéd urak és az ő kamarájuk ellenben, doronggal mennek neki annak, aki rámutatván a visszaélésekre, a „kar tekintélyét csorbitja“.

TÁRCA.

FÉLELEM.

1.

A nap vérvörösen merül az Ipolyba, de az égen még soká ragyognak a sugarai. Haragos, éles színű felhők vannak itt-ott széjjelszórva, még jobban elszomorítva a szintelen őszi tájat.

A fiatal asszony a férje vállára támaszkodott, nézte a tar rétet, a piszkos barnás Ipolyt és a rozsdaveres hegyeket és hozzásimulva, anyáskodva mondta:

— Félek! . . .

A férje nagyon gyöngéden fordult felé. Megfogta a kezét, megsimogatta az állát és úgy nézett a szemébe

— Mitől, drágám?! . . .

Az asszony pillantása kirévedezett a haragos veres égre és egészen a férje oldalához bujva mondta:

— Nem tudom!

Szöke haja kissé kuszáltan lebegett a feje körül. Halvány arca megnyult kissé és amíg szemében valami nagy büszkeség, határ nélküli boldogság látszott, egyben ott volt az attól való bizonytalan rettegés is.

Az ő boldogságuk havas télbe fogant és most, amikor az őszi szél csupaszra fosztja a fákat — várnak valakit . . .

A nap már elvitte bibor uszályát az ég-

ről. Szürke, szomoruan szürke ott is minden és ezeken az egyforma szürkeségeken keresztül rohan kegyetlenül az éles alkonyati szellő.

Az asszonyoka remeg. Összehuzza vállain prémes köpenykéjét és az ura keze után nyul.

— Fázom . . . úgy fázom . . .

A hátuk mögött a kandallóban pattog a tűz, de azért a férfi keze is fázósan remeg és amíg az asszonyka kezét az ajkához viszi, bátorítja, lelkesíti:

— Ne félj, szívem . . . ne félj . . .

2.

Az éjszaka látomásokkal teli. Mintha árnyak suhannának, kísértetek tolongának, köduszályukból szomorú félelmet hagyva mindenütt.

Az asszonyka nagyon szenved; olyan régóta kinlódik szegény . . . Végtelen fájdalmi eltorzítják szelid, szöke arcát és a keze kétségbeesetten fogja a férje félelemtől lázas kezét.

Vigasztalta, amíg tudta, de egyszerre meggyávult és vasakarattal tartotta vissza magát, csak hogy ne fakadjon el sirva.

Néha belezökkent a gondolataiba, amelyek kormány nélkül ragadták magukkal a lelkét, hol szerelmes idilleket, hol boldog családi képeket mutatva neki, amiből rendszeren a szegény asszony kegyetlen szenvedései zavarták ki.

— Végem van . . . meghalok!

Ő csaknem többet szenvedett, mint az a vergődő jószág és a hatalmas embert megtörte, összeroppantotta az a néhány végtelen óra.

Rászoritotta az égő homlokát az ablakra és elgondolkozott, elkábult az érzéseitől, amiből az ablaküveg roppanása keltette fel. Megijedt és gyöngén mondta:

— Rossz jel . . . nagyon rossz jel! . . .

Nézte a feleségét és úgy látta, hogy a szegény asszony emberfölötti erőszakkal fojtja magába fájdalmait, nehogy vele kinlódjék a párja és nagy gyöngédséggel mondta felé:

— Aranyom . . . drágám . . .

Az asszony felsikoltott. Velőket vágott e kiáltása és a férje csaknem összeroskadott tőle . . . Valami jótéltélek kituszkolta és az ajtóhoz közel egy székbe rogyott, ahol félig alétlan, tehetetlen várta, hogy enyhülnek ama mérhetetlen kinok, amelyeket a kettejük mult és jövődö boldogsága okozott.

3.

Amikor az ablakra esett a pillantása, az ég peremén ritkult a szürkeség és közeledett a hajnal.

Fölvirradt.

Alig néhány percig szunnyadt, de örökkévalónak tetszett előtte az a könnyelműség, amelylyel magára tudta hagyni kinlódó párját.

Óvatosan benyitott és vértelen arccal, nagy tusák után csaknem halottraválva, pihegő

Csendélet Mindszenten.

E lap idei 23-ik számának ily című újdonságában személyes éli támadást vélt fölföldözni Tary István főszolgabíró ur, amelyre a multheti számban „sine ira et studio“ akarta észrevételeit megtenni.

Hangsúlyozni kell, hogy akarta, mert valójában „cum ira et studio“ sikerült azt megírnia.

Tehát haragudott, aki pedig haragszik, annak köztudomás szerint nem szokott igaza lenni.

Elhíhetetlenül tisztelt főszolgabíró ur, hogy ugye lapnak olvasó, mint nem olvasó közönsége szívesebben vette volna az epébe mártott tollal megírt „válasz“ helyett a hivatkozott szabályrendeletnek nyugodtabb ítélkezéssel való végrehajtását. Szívesebben vette volna mindenki a faluban — a főszolgabíró ur személyét kivéve — anélkül, hogy az által megszűnt volna csak egy is „józanul gondolkodó, igaz lelkű, becsületes ember“ lenni.

Föltétlenül tiltakozni kell azon föltevés ellen, mintha személyes támadást intézne valamely újdonság írója a szolgabírónak, mint ilyennek személye ellen akkor, amikor kifogásolja a szolgabírói hivatal valamely intézkedését. Ilyenkor a személy mindig el van választva a hatóságtól.

A kifogásolt cikk célja az volt, hogy figyelmeztesse a hatóságot, miszerint nem mindig alkalmas valamely életben lévő szabályrendeletnek betű szerinti végrehajtása a nép boldogítására. „Üres konyhának bolond a gazdasszonya“ tartja a közmondás. Nem boldog a magyar tiszta udvarokkal és utcákkal sem, ha azok üresek, bár még oly szép járdákon lépdelhessen is hazáig. Nem lenne boldog még maga a főszolgabíró ur sem.

Ha az eljáró hatóságot nem ébreszti föl elfogultságából a falu népének feléje zuduló és mindenikünk által ismert panasza, moraja, akkor meg kell találni a módját, amely az elfásult hatóságot intézkedésének helytelen voltára figyelmezteti.

Ha a kifogásolt újdonság meg nem íródott volna akkor, meg kellett volna írni azóta, hogy a falu hangulatát a hatóság megismerje. Nem volt az oly modorban megírva, hogy szégyenköre állítson valakit. Nem is hajhá-
sát általa népszerűséget az álszenteskedéssel vádolt írója — mert hiszen ismeretlen akar

maradni — egyedül gyöngéd figyelmeztetés akart az lenni. Kerülgetve volt abban a valóság, a szabályrendelet „avas“ voltával volt takarva a hatóság jogtalan intézkedése.

Jogos volt e szemrehányás, mivel a hivatkozott szabályrendelet nem úgy hangzik, amint azt a „válasz“ idézni jónak látta. Nem beszél a szabályrendelet 11. §-a községről, hanem városról. Mindszent nem város, hanem község, tehát nem alkalmazható reá a ráhuzott paragrafus.

Hogy nem volt szándéka a vármegyének ezen 11. § értelmét a más jellegű lakossággal bíró községekre alkalmazni, kitűnik világosan a 4. §-ból, amelyben határozottan és megkülönböztetve szól „a város, vagy község belterületéről“.

Hogy a köztisztaság követelményének elég legyen téve, a községekben is rendeli az 1. §, hogy „nyáron a járdákat száraz időben naponként legalább egyszer felsöprenni, reggel és este felocsoltatni, egyáltalán mindazokat teljesíteni kell, amelyek a közegészség és köztisztaság érdekében szükségesek“.

Igenis, ez legyen hűségesen végrehajtandó. Mellékes az, hogy néha más baromfia is segít bepiszkitani a házunk elejét. Mindegy az is, hogy egyedül fehér és fekete eper akad-e a járó-kelők talpa alá, avagy közte egyéb állati termék is. Mindkettőtől tisztán lehet tartani a járdákat legalább is úgy, ahogy.

Az ártézi kutak kincset érő forrászive két utcán folyik végig a falun, a hatósági ukáz szerint ne adj' Isten, hogy egy kacsának vagy libának bele szabadjon menni. Más vidéken a falukon keresztül csörgedező s a mieinknél nem nagyobb patakok majdnem felduzzadnak a bennük rajzó baromfiaktól. Azt gondolhatnánk, hogy ily falvakban dühöng az epehalál, avagy hogy azok szolgabírái sohasem láttak fán baglyot. Dehogy is. Duzzad azért ott az emberek arca a viruló egézségtől, és duzzadnak tárcáik a baromfiak árától. A szolgabíráik pedig emétek dacára sem élveznek kevesebb becsülést, mint a mieink.

Megemlíti gúnyosan a főszolgabíró ur, hogyha oly rendeletet alkot a vármegye, amely kimondja, hogy Mindszent községben aprójóságot másutt, mint a köztéren, utakon és gyalogjárdákon nevelni nem szabad, ezt a rendeletet is végrehajtja, ha akad oly miniszter, aki azt jóváhagyja.

Tehát a vármegyéről fölteszi a főszolgabíró ur, hogy alkotna ilyet, csak a minisz-

terre gyanakszik, hogy az talán mégsem hagyja helyben. Valóban megható bizodalom a nemes vármegye iránt.

Azt hiszem, a falubeliek tiltakozásától nem kell tartanom, amidőn e helyről kérem a t. főszolgabíró urat, hogy a még el nem pocskolt és el nem hullott baromfiaknak a jogtalanul eltított utcai legelőt visszaitélni ne terheltessek s a rendelet visszavonását akadémizbe mártott tollal megírni szíveskednék, már csak azért is, mert a magas lóra ültetett és kancsukat suhogtató őrei a rendnek, tulbuzgóságukban már a Tiszaparti szabadlegelőről hazatérő baromfiakat is irgalmatlanul behajtják az utcáról. Vagy pedig ha a tilalom érvényben maradna, kívánatos volna a Tiszára járó baromfiak részére hatósági léghajókról gondoskodni, hogy a baromfiak lábai ne érnék a földet, amelyen apáink vére folyt.

Hivatkozással Antal András, Keresztes Áron és Vigh Gyula urakra, azzal gyanusítja meg a t. főbíró ur a községi válságügyi bizottságot, mintha az a külön libalegelő megtagadása alkalmából a baromfiaknak az utcán való legeltetése ellen is tiltakozott volna.

Hát kérem, védjék magukat ezek az urak, ha szükségesnek érzik, ahogy tudják; ám magam részéről kételkedni merek abban, hogy akár ezek, akár a többi tagja a bizottságnak kerékbe töréstől menekültek volna, ha ilyenén tiltakozással belé mertek volna avatkozni a főszolgabíró ur dolgába. De aligha is lett volna módjuk erre, mert hiszen abban az időben is Tary főszolgabíró ur állt a szolgabírói élén, aki akkor is ismerte a köztisztasági szabályrendeletet és nem szorult volna a megvádolt bizottság illyetén segélyére.

Azt mondja a főszolgabíró ur, hogy amint a mindszenti kivándorlóktól értesült, a kivándorlás oka: „a nincsetlenség, a megélhetés hiánya, a segítségükre hivatottak lelkiösmeretlenlensége.“

Hát mit gondol a t. főszolgabíró ur? a „nincsetlenséget“ elhárítja a hatóság avval, ha a szegény ember néhány, sokszor két — mondd: kettő — baromfia elől eltiltja az utcák legelőjét? avagy kevesbiti ezáltal a megélhetés hiányait? Avagy végül saját magát nem érzi hivatottnak a gyámoltalanok segítségére? Mert ha nem, akkor félre ismeri szolgabírói hivatását; ha pedig igenis, hivatottnak érzi, akkor ő maga is a lelkiösmeretlenek közé sorozta magát.

És kérem szépen föltéve, de meg nem

kebelle látta a feleségét, akinek erőtlen keze olyan volt a sárga selyempaplanon, mint valami csodálatos virágművészeti himzés.

Láttam az asszony arcán leheletnyi pir fakadt, mire ő boldogan búgta:

— Édes! . . . édes! . . .

Talán át is öleli, agyonroppantja, ha le nem fogják és nem annyira szóval, mint pillantással jelezték az asszonyok, hogy baj van.

Később megtudta, hogy nagy és kifejldött fiu született — halva.

Ennyi szenvedés érte őt egy fél nap alatt, amelyek a testét, a lelkét tették tönkre és még ezek után mosolyognia kellett, rejteni a kimerült fiatal asszony előtt az igazságot, amely biztosan megölné őt.

— Béla! . . .

Nagyon gyöngén, alig hallhatóan rebtent el az ajkain az ura neve, aki várva, reménykedve kérdezte, mit akar?

És az asszonyka erőlködve, boldogan és büszkén mondta, minden egyes szótaggal nagy küzdelmet folytatva:

— Apa vagy! . . .

— Az vagyok . . . kis anyám! . . .

És amíg szeméből hálás boldogság sugárzott felé, máris igyekezett ki a szobából, hogy ne lássa az asszonyka a szeméből szivárgó kishitű könyeket . . .

4.

Déleste volt, de szürke, vigasztalan éjféli bánat borult a lelkére.

Hízen annyi új érzés rázta meg a szive fejletlen világát a közelmúltban . . .

Mert fejletlen volt még nagyon; most érlelődött benne az ember . . . Vége az ifjúkornak, amelyben tréfás szerelem-játékok játszódnak csupán, amelyek egyformán édesek, ha nyer, ha veszít bennünk az ember . . .

De most új érzések jönnek . . . szinte rohanva kergetik egymást . . .

. . . Férfj egy asszonynak mindene: a boldogsága, a büszkesége, oltalmazója . . . Majd az anyaság kezdetével a gyámola, a bizodalma, és utóbb apa! . . . a férfi-büszkeség netovábbja: apa . . . apa . . . apa! . . .

A szerelmüknek örök jele, az életük célja, a jövő boldogság . . . minden, minden az a kis valaki, akit olyan türelmetlenül vártak, aki már előre is ott volt harmadiknak minden gondolatukban, és aki ime: halva születik erre a gyönyörű világra! . . .

A kis bölcső árván maradt, a sok szeretettel készült ruhácska, főkötőcske gazdátlan . . . és mi lesz az anyával, aki becézó tulzással halmozott össze a szive virágának annyi szeretetet . . .

Kádár Béla összeborzongott szomorú látásaitól, és a magányos bánatban össze-vissza keveredtek a gondolatai . . . Az előtte levő lpoly-partról ködös kisértetek szállották meg a lelkét, és úgy érezte, hogy ez a halott gyerek az Isten ujjja, aki látomásokat mutat világosodó agyának . . .

. . . Ott megy egy leány! . . .

Igen jól megismeri. Kicsi, szőke . . . Egy nyári éjszaka lázas forrósága elevenül meg benne, amire a kisleány vigasztalan ösze következett . . .

Virágot hajtott, vadvirágot, amelynek fa-

kasztója elüzte magától, rejtőzött előle, és így nem is tudja, mi vége lett ennek a mindennapi szomorú történetnek! . . .

Föláll az ablaknál, és mereven néz a sötétedő semmibe . . . a szeme pillantása bizonytalan, az agya örülten lüktet, a füle gonosz szelek fújását hallja, amelyek lerángatják a kint tévelygő anya kebléről a leplet, a szegény árva gyerek testéről a ruhát.

És a benyomásokra fogékony lelke megkeresi az összefüggést . . . Amiért ő egykoron eltaszította magától azt a leányt, akit szerencsétlenné tett, most a boldogságban, a jólétben, elbizott jó dolgában látogatja meg az Ur . . .

5.

Behivatta a tudós asszonyt.

— Ugy-e maga ismeri a városban selymőldő férjetlen fiatal anyákat és apátlan gyerekeket? . . . itt van . . . ossza ezt szét közöttük! . . .

És odaadta a tárcája egész tartalmát, ami után úgy érezte, hogy megnyugszik és a lángnyelvek is helyeslőleg lobogtak felé.

Egészen megkönnyebbült.

Belopódzott lábujjhegyen az asszonya szobájába, aki halkán kérte:

— Mutassátok meg a gyermekemet! . . .

És az asszonynéppel együtt igyekezett kitalálni valami hazugságot, hogy ezt csak később szabad.

Leült az ágy mellé, és az asszonya szőke feje körül az ártatlanul szenvedett anyák glóriáját látta ragyogni, és szent bizodalom támadt benne, majd jó lesz még minden, hogy a felesége fogja őt megváltani!

engedve, hogy a vármegye a községekben is tilosnak értelmezné a baromfiak utcai legeltetését, akkor is azt vallom, hogy egy hatóság akkor érdemli ki igazán a közönség bizalmát, becsülését, ha a fönnálló törvények, szabályrendeletek alkalmazásához kellő érzéssel, tapintattal bír, mert ezek hiányában a legjobb szándéku rendelet is „lomtárba való, avas“-sá válik a kezében és saját maga uszít, izgat legjobban a törvényes rend és föntartói ellen.

Az ismeretlen szerző.

Ujdonságok.

— **Személyi hírek.** Gyárfás Géza tb. főszolgabíró, egészségének helyreállítása végett, július 3-án, öt heti időtartamra, Karlszbadba utazik. — Dr Pity Sándor községi orvos, 3 heti szabadságáról hazaérkezett. — Szőke Sándor tb. szolgabíró és Mihály János 28 napi fegyvergyakorlatukat leszolgálván, átvették hivatalukat.

— **A fürdőtársaság** ma egyhete, délután 4 órakor tartotta meg idei rendes közgyűlését a község háza tanácstermében, mely alkalmával, arra való tekintettel, hogy a bérleti időszak utolsó esztendeje következett be, s a társaságnak föltétlen kötelessége a végleges elszámolás, a közgyűlés akként határozott, hogy az előző évekről mutatkozó tömeges tagsági díj-hátralékok azonnal peresíttessenek, az idei járulékok pedig július hó 10-ig, hasonló módon bevételeztessenek, s a fürdő használatától a hátralékosok egyáltalán eltiltandók. A fürdőnek további sorsa felett az augusztus hó 1-ső felében tartandó végső közgyűlés fog döntenit, mely a mostani hangulatból ítélve, nagyon puskaporosnak ígérkezik, s előreláthatólag a részvényesek számának csökkenését eredményezi.

— **A tisztességtelen verseny ellen.** A tisztességtelen verseny megtorlásáról szóló törvényjavaslatot a napokban egy erre a célra összehívott szaktanácskozás tárgyalta a kereskedelmi minisztériumban. A tanácskozás során Szerényi József államtitkár kijelentette, hogy a kereskedelmi miniszter ebben a kérdésben még nem foglalt állást, csak annyiban, hogy a kormány biztosítani akarja a kereskedelem szabad mozgását. Lányi Leó azt a véleményt nyilvánította, hogy a törvényjavaslat benyújtása előtt be kell várnit a készülő új ipartörvényt, amire az államtitkár azt felelte, hogy a kereskedelmi miniszter külön külön terjeszti be: az ipartörvényt, a munkásvédelemről és a tisztességtelen versenyről szóló törvényjavaslatot.

— **Lejárt pályázat.** A községi végrehajtói állásra a folyó hó 28-ig kitűzött határidőben, értesülésünk szerint Korom Lavicska József helybeli gazdálkodó, Mazuch Mihály magyarcsanádi községi végrehajtó, Lázár György hódmezővásárhelyi földmives és Berger János itteni kereskedő adták be pályázati kérvényeiket. A végrehajtót a község képviselőtestülete holnap délelőtt 10 órakor tartandó közgyűlésén fogja megválasztani.

— **Szabadságolják a földmivéseket.** Rendkívül érdekes rendelet érkezett a szegedi katonai parancsnoksághoz. A rendelet, amely eddig nem került nyilvánosságra, olyan parancsot tartalmaz, amely összefüggésben van az előre látható földmunkásmozgalmakkal. — Arról van ugyanis szó, hogy a tényleges katonák közül azokat, akik földmiveléssel foglalkoznak, az aratás idejére szabadságolják. Az érdekes rendeletről az alábbiakat sikerült megtudnunk: A múlt héten Schwitzer Lajos temesvári hadtestparancsnok a hadügyminisztériumtól sürgős rendeletet kapott, amely-

ben értesítették, hogy az idei esztendőben mindazokat a tényleges katonai szolgálatban levőket, akik földmiveléssel foglalkoznak, szabadságolni kell. A szabadságidőt két hétben szabta meg a hadügyminisztérium. Természetesen nem kötelező a földmivelő katonákra, hogy a szabadságot igénybe vegyék, vagyis nem arról van szó, amiről az utóbbi időben sokat beszéltek, fölíratoztak a képviselőházhoz, hogy t. i. a hadügyminiszter a katonaságot kirendeli az aratási munkálatokhoz, csupán arról, hogy azok, akik el akarnak menni, igénybevehetik a két heti szabadságot. Schwitzer Lajos tábornagy nyomban közölte az érdekes rendeletet a hadtestéhez tartozó katonai parancsnokságokkal. A rendelet szombaton érkezett a szegedi 46-ik gyalogezredhez, ahol már kihirdették napi-parancsban, hogy azok a földmivelő katonák, akik a szabadságot igénybe akarják venni, jelentkezzenek. A szabadságolások július 1-én kezdődnek. A szabadságolt katonáknak megadják azt a jogot, hogy a kaszárnyát civilruhában hagyják el.

— **Figyelmeztetés.** A „Fehér-Kereszt“ délvidéki gyermekvédő-egyesület poliklinikája javára engedélyezett tárgysorsjátéknak képes levelezőlapok alakjában kibocsátott sorsjegyeiből több száz példány kelt el községünkben is. A sorsjegyek húzása e hó 10-én megtörtént, érdekükben áll a tulajdonosoknak, hogy a húzási jegyzékből tájékozódjanak néhány nyereségeik felől, mert a nyereségtárgyak 8 hét letelte után az egyesület javára esnek. A húzási jegyzéket a főszolgabíró ur bárkinek szívesen bocsátja rendelkezésére.

— **Árpád-ünnep Puztaszeren.** Éppen ezer éve, hogy a honszerző Árpád fejedelem elhunyt. Ez alkalmából Puztaszeren az Árpád-emléknél nagyszabású ünnepélyek lesznek ez év szeptember havában. Az ünnepélyt a szegedi Árpád-egyesület bevonásával a magyar előkelő társadalom fogja rendezni.

— **Gyanus vasuti mérleg.** Panaszt halottunk kereskedőink köréből, hogy a vasuti mérleg nem egészen pontosan működik. Ennélfogva kötelességünk az illetékes hatóság figyelmét felhívni, hogy a vasutnál levő rozoga mérleget megvizsgáltatni sziveskedjék. Mert ha kereskedőinknek amugy is minden esetben meg kell fizetni az ugynevezett mázsálási díjat, mindenesetre elvárhatják, hogy a mérleg ne Noé apánk idejéből való legyen, hanem pontos és jó.

— **A megdézsmált asztalfiók.** A közelmúlt napok egyikén Dobos István vendéglős nagy meglepetéssel tapasztalta, hogy lisztkereskedéséből délelőtt 11 óra tájban valaki a bezárt asztalfiókból 10 kor. 17 fillért elemelt. Ő ugyanis — más elfoglaltsága lévén — pár percre kifordult s a kulcsot egy szögére fölakasztotta. Ezt a néhány pillanatot használta föl az illető, hogy a bezárt asztalfiók tartalmát megdézsmálja. Dobos István már el is bucsuzott a 10 kor. 17 fillértől, midőn Oláh rendőrt a véletlen szerencse odavezérelte. A rendőr igazán tapintatos és ravasz fellépésével azonban csakhamar sikerült az enyves kezűt megfogni, ki az ellopott pénzt vissza is adta. Dobos István, affeletti örömeiben, hogy pénze ily hamar megkerült, nem is tett följelentést az agyafurt tolvajról. Lám, lám, méltán illeti dicséret és elismerés a mi rendőreinket, mert nemcsak a libák, kacsák hajkurászásában kiválóak, de más hasznosabb dologhoz is jól értenek.

— **Egy hitelszövetkezet az iskoláért.** Zagyvarékáson május hó 27-én éjjel a villám beütött a régi iskolaépületbe. Az épület és négy tanterem fölszerelésével megsemmisült. Május hó 30-án tartotta az Országos Központi Hitelszövettel kapcsolatos községi hitel-

szövetkezet éves közgyűlését, melyen Boldizsár Pál tanító indítványára 1200 K segélyt ajánlott föl a 4 tanterem berendezésére. Érdekes, hogy ezen szövetkezet 19 évvel ezelőtt alakult csak 90 taggal Lackovics főjegyző és Fiala tanító közreműködésével. Ma 1200 a tagja, milliónál nagyobb forgalommal, 6 % mellett kölcsönöz, 28,000 korona a tartalék-alapja. A takarékoságot mennyire fejlesztette, mutatja, hogy az 5000 lakosu községben 300 könyvvel 200,000 K betétet kezel s a heti 20 fillérből 70,000 K van befizetve. Most már a szövetkezettel kapcsolatos gabonarakartárt állit. Látható tehát, hogy kitartással mire lehet menni. Minden Demoszthenesznél szebben beszél a tett.

— **Kérelem.** Könyvtáramat rendezni óhajtván, tisztelettel fölkérem mindazon jóbarátaimat, akiknek szépirodalmi vagy törvénykönyveket kölcsönöztem, hogy azokat lehetőleg e hét folyamán hozzám visszajuttatni sziveskedjenek. Mindszent, 1907. június 28. Tary István.

— **Hol készül a „Hazai gyártmány.“** Egy külföldön utazgató honfitársunk saját tapasztalatából értesít minket róla, hogyan is készülnek a „Hazai gyártmányok“. Künnjárt Hallstadban s véletlenül betévedt Vázel József és fia szövőgyárának csomagoló osztályába, ahol csak úgy virított a sok piros-fehér-zöld szalag. A magyar ember szíve először nagyot dobbant, azután ugyancsak elszorult, mert meglátta az egész apreturát. Az osztrák vásznat ugyanis már ott künn megmagyarosítják s nem csak fölkantároz-zák nemzetiszínű szalagokkal, amelyeken rajta van a magyar védjegy is, de ráragasztják Árpád fejedelem arcképét s végül rányomják a döntő bizonyosságot: Hazai gyártmány. Ezt a vásznat hozzák ezután forgalomba a magyar kereskedők s ezt vásároljuk mi, jámbor magyarok. Hiába! szereti az osztrák a magyar nemzetiszínt, rajong Árpád fejedelemért s szívesen megtagadja a hazáját, ha úgy kívánja a gseft. De nem jobb náluk az a magyar kereskedő sem, aki tudva árul ilyen dugárut.

— **Nagyszabású földvásárlás.** Kecskemét törvényhatósága Kóburg Fülöp herceg koháriszentlőrinci 11,600 katasztrális hold birtokának megvételéhez már hozzájárult. A vételár a járulékos kiadásokkal együtt 5 millió 200 ezer koronára rug. A hatalmas birtokot kiscgazdák részére parcellázni fogják.

— **Magyarok visszatelepítése Amerikából.** A clevelandi amerikai katolikus magyar egyháznak anyagi támogatása iránt járt a napokban Böhm Károly clevelandi magyar plébános Szentkirályi Zoltán országgyűlési képviselővel Wekerle Sándor dr. miniszterelnöknél, akitől azt kérték, hogy adjon állami segélyt a fentmegnevezett egyháznak. A miniszterelnök a kérésre azt felelte, hogy a kormánynak minden törekvése arra irányul, hogy az amerikai magyarokat lehetőleg visszahozza, visszatelepítse a magyar hazába. Ami a segítséget illeti, erről tanácskozni fog a kormány tagjaival.

— **Lövöldözés a kaszinóban.** Rózsa József 22 éves sándorfalvi falusi gavallér meg az öccse, Rózsa Géza még a múlt év nyarán betértek együtt a sándorfalvi kaszinóba, egy ital borra. A vendéglős, látva, hogy az ifjak már ekkor is kapatosak voltak, megtagadta az italkiszolgálást, mire a Rózsa-fiúk olyan lármát csaptak, hogy — a békesség kedvéért — végre teljesítették a kérésüket. A háborgó legények azonban már erre sem csendesedtek el, hanem duhajkodni kezdtek, mire az ott levő Renon Jakab borbély csendre intette, majd, mikor ezzel nem boldogult, kiteszkolta őket az utcára. Ez aztán szörnyen felbőszítette Rózsa Gézát, úgy, hogy revolvert rántva, kétszer rálőtt a borbélyra,

akit e lövések nem találtak s aki a dühöngő elől visszamenekült a kaszinóba. Az indulatos legények azonban nyomon követték és az ajtóban Rózsa József el is érte és szintén rálőtt, mellen találva a menekülő borbélyt, aki sebesüléséből csak hosszas gyógykezelésre épült fel. A lövöldöző legények fölött f. hó 24-én látott törvényt a szegedi eskütbíró, ez alkalommal azonban már csak Rózsa József ült a vádlottak padján, miután közben Rózsa Gézával szemben a törvényszék az eljárást megszüntette, mert orvosi szakvéleménnyel beigazolást nyert, hogy idült alkoholemérgezésben szenved, és így büntetőjogilag felelősségre nem vonható. A tárgyalás során Rózsa József tagadja a terhére rótt bűncselekményt. A beidézett tanúk nagy része azonban ellene vallott, mire a bíróság az esküdtek verdiktje alapján egy és fél évi börtönrre ítélte el, ami ellen védője semmiért panaszt jelentett be.

— **Szab Imre** gátéri birtoka elkelt. Mint értesült, Sváb Imre birtokát a Szabadkai kereskedelmi bank vette meg 1.700.000 koronáért. A birtokot a bank legközelebb parcellázni fogja.

— **Czágos** vásárunk első napja ma zajlott le, amelyre sok szép jószágot hajtottak föl. A kirakodó-vásár holnap, vasárnap tartatik meg. Nagy forgalom aligha lesz, mert pénzszűkiben van most a magyar.

— **Tisza Sándor** zenekara tegnap este Goldner Ödön vendéglőjében hangversenyt rendezett, amely alkalommal községünk első bandája néhány szép új magyar darabot mutatott be. A hangversenyt ma este megismétlik. Derék zenészeink szép játékára és igyekezetére fölhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Az öreg halász** utolsó csónakútja. Madzag László Antal ott vénhedett meg a vízi-életben, a csónakja, a varsái mellett, 75

év terhe nyomta bár a vállát, nem tudott felhagyni a halász-mesterséggel és annak gyakorlásában érte el halála, nyelte el a Tisza vize, melynek hullámát annyiszor, annyi éven át szeldeste az ő evezőlapátot lemerítő kemény karja. László Antal f. hó 15-én este csónakba ülve a zsupi komp táján, vizre kelt, hogy a varsáit megnézege. Valószínűleg szédülés fogta el az őredet, mert a csónakból hamarost befordult a Tiszába, amely úgy elnyelte, hogy Tarr Gábor, a zsupi komp révésze már csak holtestét emelhette ki a vízből.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1907.

Cimbalom

4 negyedes, kellemes, erőteljes hanggal, rezonáns vasrudakkal, teljesen új állapotban, jutányos áron eladó. Cim a kiadóhivatalban megtudható.

Ház-eladás.

A Helfy-utca 805. számú ház, kb. 600 négyszögöl telekkel, elköltözés miatt, esetleg öt évi törlesztésre is megvehető. Bővebbet ugyanott.

Eladó részvények.

10 drb „Összetartás szövetkezet“-i részvény eladó. Cim a kiadóhivatalban.

Olcsó faanyag!

Tudatom az építkező közönséggel, hogy fakeskedésben, mely Hódmező-Vásárhelyen, a Rárósi uton van, mindennemű faanyagot a legjutányosabb áron be lehet szerezni.

Nagyobb vétel esetén az árut kivánságra Mindszentre szállítom.

Tisztelettel

CSÓTÓ NAGY ISTVÁN
fakeskedő.

Kiadó föld.

Szegeváron, a Kórogy-oldalon 32 hold szántóföld tanyaépülettel, ugyszintén a zsigerhádi oldalon 14 hold föld jövő évi Szent-Mihálytól kezdve haszonbérbe kiadó. — Értekezni lehet **GAJDA ANTAL** tulajdonossal Szegeváron, II. tized 131. szám alatt. 2-2

Gyári árakban!!

egyedül Szántónál vásárolhat
Hódmezővásárhelyen, Andrássy-utca 4.

- 1 drb SINGER varrógép . . . . 31 frt 75 kr.
- 1 drb Karikahajós női varrópép 49 frt 75 kr.
- 1 drb Bobbingyöngy női varrógép 53 frt 50 kr.

Valamint szabó és cipész iparos varrógépek

Jélárban.

kedvező részleti feltételek mellett.

Összes varrógépeimen
remek himzési munka
készíthető

Szántó Miksa

varrógép és kerékpár gyári raktáros.

Ügyönyörű képeslap-ujdonságok

a legnagyobb választékban kaphatók

HORVÁTH ANTAL PAPIRKERESKEDÉSÉBEN.

Folyton a legszebb és leghatásosabb ujdonságok!

Legjobb mellékkereset

nők és családok részére. Egy helyen és egy háztartásban se hiányozzék az eredeti

STIRIAI KÖTŐGÉP

Árjegyzék ingyen.

Kedvező fizetési feltételek.

Tanítás Budapesten ingyen.

Első Styriai kötőgépgyár

magyarországi képviselője

Fogl József Lajos

27-30

műgépész

Budapest VI., Csengeri-u. 54.

**Lokomobilok, Gőzcséplőgépek, Benzinmotorok,
Áratógépek, Talajmivelő eszközök,
Teljes malomberendezések stb. stb.**

KIVÁNATRA SZIVESEN KÜLDÜNK ÁRJEGYZÉKET ÉS KÖLTSÉGVETÉST.

MAGYAR KERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

A MAGYAR KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGE, BUDAPEST